

תת"ע 3272/08/09 - קרסיק מיכאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

תת"ע 3272-08-09 מדינת ישראל נ' קרסיק מיכאל
תיק חיצוני:

לפני	כב' השופט אלכס אחטר
המבקש	קרסיק מיכאל
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

- 1.** לפני בקשת המבקש לעיון חוזר בהחלטתי מיום 10.09.2014 בדבר חישוב תקופת פסילתו מלקבל ולהחזיק ברישיון נהיגה, פסילה שהוטלה על המבקש במסגרת פסק דין בתיק זה ביום 1.11.2009, ולפיה בהעדרו של המבקש הוטלה עליו, בין היתר, פסילה מלקבל ולהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של שנתיים בפועל.
- 2.** ביום 10.09.2014, הגיש המבקש בקשה להורות על חישוב תקופת הפסילה מיום מתן פסק הדין בטענה כי בידי המבקש לא היה רישיון נהיגה להפקיד, שכן הוציא רישיון נהיגה אך לפני שלושה חודשים, ומטעם זה ועל פי פסק הדין, הפסילה החלה מיום מתן פסק הדין והסתיימה זה מכבר.
- 3.** בהחלטתי מאותו יום, קבעתי, כי הסמכות לדון בחישוב פסילה מוקנית לרשות הרישוי.
- 4.** ביום 16.09.2014, הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר. לטענתו, על פי ההלכה הנהוגה ברע"פ 7431/10, נמנית תקופת הפסילה של מי שמעולם לא החזיק ברישיון נהיגה, מהמועד שנקבע בגזר הדין, ואין חובה על נאשם שנגזר עליו עונש כאמור, החובה להמציא תצהיר, ועל מזכירות בית המשפט בו ניתן גזר הדין כאמור, להעביר הודעה בעניינו לרשות הרישוי. משכך, עתר המבקש, כי בית המשפט יורה למזכירות להעביר אל משרד הרישוי הודעה על סיום הפסילה בעניינו.

דין:

"(א) פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.

...

(ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במניין:

(1) התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה על כך בתקנות ובדרך שנקבעה.

(2) תקופה שבה נשא בעל הרישיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור."

תקנה 556 לתקנות התעבורההתשכ"א-1961, משלימה את סעיף 42(ג) לפקודה, ומפרטת מהי החובה החלה על נאשם שרישיונו נפסל. התקנה קובעת, כי על נאשם כזה להמציא **"את רישיון הנהיגה שלו לאותו בית המשפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה"**.

בהתאם להוראות תקנה 557(ד) לתקנות התעבורה, גם אם רישיון הנהיגה אינו תקף יש להפקידו במזכירות בית המשפט, ובהעדר רישיון נהיגה להפקיד תצהיר על כך.

כבר נפסק לא אחת, כי יש ליצור הבחנה בין התוקף הנורמטיבי של הפסילה, לבין חישוב תקופת הפסילה ותחילת מועד מניינה של הפסילה, כפי שנקבעה על ידי בית המשפט. הפסילה נכנסת לתוקף מיד ואילו חישוב תקופת הפסילה מתחיל רק מיום בו הופקד רישיון הנהיגה בתיק בית המשפט בו ניתן גזר הדין (ראה - רע"פ 9237/99 **רון מאיר נ' מדינת ישראל**).

הרציונל שביסוד הדברים הינו, לא ליצור תלות בין איסור הנהיגה מכח צו הפסילה לבין חישובה. לא מתקבל על הדעת שנאשם שנפסל יקבע מתי תחל פסילתו, ברצותו יפקיד את הרישיון ורק אז תחל הפסילה, וברצותו יאריך לעצמו את המועד בה מתחילה תקופת פסילתו.

עם זאת, קבע המחוקק בסעיף 42(ג) לפקודת התעבורה, שני אירועים אשר בהתקיימם, לא תבוא התקופה שבה התקיימו, במניין ימי הפסילה. האחד, מצב בו טרם נמסר רישיון הנהיגה לרשות הפוסלת. השני, מצב בו הנהג מרצה עונש מאסר בפועל.

באשר לסייג הראשון, כל עוד לא מסר הנהג את הרישיון והוא מחזיק בו, קיים חשש שהוא עושה בו שימוש חרף צו הפסילה. לכן, הסנקציה הקבועה בחוק היא הותרת מלוא תקופת הפסילה בעינה, חרף חלוף הזמן, ואי ריצויה, עד אשר הנאשם יפקיד את רישיונו בידי הרשות הפוסלת.

באשר לסייג השני, מקום בו הנאשם מרצה עונש מאסר בפועל, הפסילה אינה באה לכדי ריצוי, שכן הנאשם ממילא אינו נוהג, ומכאן מצוות המחוקק לפיה תקופת הפסילה לא תימנה בתקופת המאסר.

ולענייננו- אין בידי הנאשם רישיון נהיגה תקף, הכלל הנוהג בבית המשפט לתעבורה הוא, כי במקרה כזה על הנאשם להפקיד תצהיר בדבר פקיעת הרישיון, זאת כתחליף להמצאת רישיון הנהיגה. מניינה של הפסילה יחל רק מיום הפקדת תצהיר חלופי להפקדת הרישיון, במזכירות בית המשפט.

המבקש נשפט בהעדרו, למרות שזומן כדין בחר שלא להתייצב.

המבקש לא הפקיד תצהיר במזכירות בית המשפט, לפיו אין בידיו רישיון נהיגה, והבקשה לחישוב הפסילה הוגשה לאחר חלוף כ-5 שנים מפסק הדין, באופן שבו אם ימנו 24 חודשי הפסילה מיום גזר הדין, הרי שהם כבר חלפו.

אני מוצא כי קיים חוסר היגיון בסיסי בבקשה לחישוב הפסילה מיום פסק הדין (בהעדר), בכך שמתבקש כי הפסילה תחל להימנות למעשה עוד בטרם הוציא המבקש רישיון נהיגה.

יוער, כי פסק הדין אליו הפנה ב"כ המבקש, מתייחס למקרה בו המשיבה הסכימה כי מניין ימי הפסילה יחל מיום מתן פסק הדין, שם נרשם כי "**אני פוסל את הקטין מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 15 חודש מהיום**" (הדגשה שלי - א"א).

אין ספק שההלכה היא ברורה ועל פיה התקופה שחלפה מיום גזר הדין ועד למסירת רישיון לרשות המוסמכת לא תבוא במניין תקופת הפסילה. ברור גם שבהעדר רישיון נהיגה יש להגיש תצהיר על כך ואז, עם הפקדת התצהיר תתחיל להיות מחושבת תקופת הפסילה.

במקרה שלפני לא הופקד רישיון נהיגה וכן לא הופקד תצהיר ועל כן ברור הוא שתקופת הפסילה בתיקים נשוא בקשה זו טרם החלה.

6. אכן יש מקרים חריגים בהם גם בהעדר הפקדה של רישיון נהיגה או תצהיר ניתן לחשב את תחילת הפסילה מתאריך כלשהו אחר כמו במקרה שלאדם אין רישיון נהיגה כלל ועיקר ועל כן ברור שאינו יכול להפקיד רישיון.

אשר על כן, לגבי הפסילה בתיק זה למשך שנתיים, הרי היא תחושב רק מיום 10.09.2014, הוא המועד בו הוגשה הבקשה לחישוב פסילה, היא הבקשה שלפני.

7. מצאתי לנכון להעיר למבקש כי בבקשה ובתצהיר שערך, לא ציין המבקש את התאריך שבו הודע לו על שפיטתו בהעדר ועל גזר הדין בתיק דנן, ולא תאר באיזה אופן הודע לו גזר הדין. בנוסף, לא ניתן הסבר מדוע המתין המבקש זמן רב כל כך, לפני שפנה לבית המשפט בבקשה לחישוב הפסילה.

סיכומו של דבר, לאחר עיון בבקשה ובנימוקיה אני מוצא כי לא נגרם למבקש כל עיוות דין.

בנסיבות כאמור ולאור הנימוקים כמפורט, הבקשה לחישוב הפסילה מיום גזר הדין נדחית.

ניתנה היום, ג' חשוון תשע"ה, 27 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.